

Nr. 19

11. september 2016

76. árg.

Vónarinnar tíð

Ein prestur í Danmark sigur frá, at sær dámði best at vera í góðari tíð, tá ið hann sunnumorgnar fór í kirkju. Men av og á bleiv hann við hús, og tá plagdi hann at lurta eftir gudstænastuni á svenska TV2. Henda sunnumorgunin bað ein biskupur eina 1000 ára gamla bøn, ið ljóðaði soleiðis: “Ger tíð okkara til vónarinnar tíð!”

Nógv kann sigast um tíðina, vit liva í. Hjá mongum kenst tíðin sum vónloysisins tíð. Hon kann gerast tíðin, sum verður merkt av fráfalli. Vit kunnu seta mong heiti á tíð okkara; men mær og tær er unt at liva í vónarinnar tíð! Ti skoyti eg hesi orðini upp í gomlu bønina og biði soleiðis: “Ger tíð okkara til vónarinnar tíð fyri tann einstaka!”

Gud finnur okkum veg. Í trúnni á Jesus Kristus liva vit í vónarinnar tíð. Vit liva við tí vón og tí trúgv, at hann í kærleika sínum altíð fer at finna okkum veg ígjøgnum alt, sum møtir okkum.

Heimskendi sálarfrøðingurin Victor Frankl, varð, av tí at hann var jødi, settur í týningarlegu í Týsklandi í nazitíðini. Hann hevur í bók síni “Sálarfrøði og tilvera,” sagt frá eygleiðingum sínum á hesi leguni. Hann sigur, at teir fyrstu, sum kastaðu frá sær og fóru til grundar á leguni, vóru teir, sum vóru kropsliga sterkir, og sum sóu út til at vera væl fyri at koma livandi út haðani, meðan aðrir, sum ein skuldi hildið vóru teir veikastu, sluppu haðani á lívi. Gjøgnum lýsingar av hesum fólki, kom Victor Frankl fram til, at tey, sum yvirlivdu, vóru tey, sum høvdu eina vón – politiska ella átrúnaðarlíga, meðan tey, sum onga vón høvdu, kastaðu frá sær.

Við vón móti vón. Tekur tú vónina frá einum menniskja, hvat hefur tað so eftir? Vónin og lívsmegin hanga saman. Gud er vónarinnar Gud! Paulus vísir í Rómverjabrævinum 4,18 ógvuliga beinrakið á faðir trúarinnar, Ábraham, og sigur um hann, at hann trúði við vón móti vón. Hetta er eisini ein kristin lívsáskoðan sum byggir á Jesu fullgjørda verk fyri okkum. Tað gevur okkum vón fyri lívið her og vón inn í ævinleikan.

Bíða í kvirru, sál mín, Gudi, vón mín kemur frá honum! Eina hann er mín klettur, mín frelsa, mín borg, eg ikki skal vikast. Hjá Gudi er hjálp mín og æra mín, mín fasti klettur, mín vernd er Gud. Litið á hann, fólk, á hvørji tíð, oysið út tykkara hjørtu fyri honum, okkum Gud er vernd.

Sálmur 62, 6-9.

GANGIÐ FRAM Í ANDANUM

Gal.5,16.

Flytifuglurin fer víða, tá ið summarið er farið. Lættur á flogi og kátliga látandi fer hann avstað.

Tað er ein ungdómur, sum andaliga er á ferð. Hann er ávegis ígjøgnum eitt stutt jarðarlív til hitt himmalska heimlandið. Við treysti og songi fer hann avstað – og ferðastavurin ber mong merki av góðum upplivingum, sum hann hefur havt á ferðini.

At liva við Gudi, er at uppliva okkurt við Gudi. Vit skulu ikki byggja ov nógv á upplivingar okkara, men aleina byggja á Guds náði í Jesusi Kristi – men tó er tað eisini vælsignað at hava góð minni at líta aftur á. Og øll hini beisku....tey eru goymd hjá Gudi. Hann hefur lovað at gloyma tey og strika tey út – og so mugu vit eisini á onkran hátt gera tað sama.

Kom í ferðalag við teimum ungu kristnu! Kanska er ferðalagið, har tú býrt, ikki so stórt, men kom tó við og gleð tey, og tey taka væl ímóti tær.

*Eg vil fylgja tær, Jesus, í gleði, til eg skal teg síggja á ævinnar strond,
og tá enn einuferð
eg skal rætta tær hond,
fyri trúskap í lívi og deyð.*

t. týddi.

Stormarnar gert tú til sendiboð tíni

Sálm. 104,4

Í kirkju okkara tilbiðja vit ikki einglar. Vit tilbiðja Jesus Kristus. Men vit hava ikki vrakað Bíbliunnar talu um einglar, eins og vit ikki hava vrakað nakað annað í Bíblíu okkara. Einglarnir eru ikki bara í ævintýrum og søgnum; men teir eru ein livandi veruleiki.

Ein eingil er eitt sendiboð frá Harranum. Tí stendur í orðinum, at Gud eisini kann gera stormarnar til sendiboð síni. Einglar Guds kunnu vera íklæddir og stíga fram í ymsum líki – og tí geva vit okkum ikki far um teir. Høvdu teir staðið framman fyri okkum í ávísum líki, hevði móguleiki verið fyri, at vit høvdu tilbiðið teir í staðin fyri hin livandi Gud. Tann, ið skrivað hevur Hebrearabrævið, sigur, at einglarnir verða útsendir at hjálpa teimum, sum skulu arva frelsu: “Eru teir ikki allir tænanandi andar, sum verða útsendir til hjálpar teirra vegnu, sum skulu arva frelsu. (*Hebr. 1,14*).

Kring Guds sonnu børn standa einglar. Vit síggja teir ikki; men Gud sær teir og nýtir teir: “Harrans eingil kring teir stendur, ið hann óttast, og hann teimum bjargar. (*Sálm. 34,8*)

Sum tað er gott at vita hjá tær, sum óttast Gud í kærleika, at kring teg standa einglar, og onki kemur at tær, uttan at tað fyrst má fara gjøgnum einglaliðið. Eisini í dag.

t. týddi

Jesus

Tað er í honum, at vit rørast og eru til. Uttan hann høvdu vit einki. Hann var har, tá ið Gud skapti jørðina. Uttan hann eru vit uttan lív, uttan vón, uttan framtíð. Hann er SVARIÐ upp á innasta longsulin hjá menniskjum. Og tá ið vit vita, at Jesus er hin góði hirðin, sum vil fara frá øllum teimum 99 fyri at leita eftir tí, sum er burturkomið, síggja vit, hvussu høgt hann elskar hin einstaka.

e.c. ums.

Seinastu orðini hjá Moody

Fáar tímar áðrenn heimskendi prædikumaðurin Dwight Moody andaðist, lá hann og durvaði. Tá ið hann sló eyguni upp, var hann so findarglaður. “Eg havi verið innan fyri portrini og sæð míni kæru, sum undan eru farin,” og so nevndi hann abbað børnini við navni. “Eg sá Irenu.”

“Hetta er mín krýningardagur,” helt hann fram, “hetta er dýrd; hetta er sum at vera burturryktur. Um hetta er deyðin, so er hann góður!” Og andlitið lýsti, meðan hann nevndi tey, hann sá.

Uppaftur segði hann: “Um hetta er deyðin, so er onki at óttast; tað er onki ringt við honum – hann er yndisligur.

Og løtu seinni helt hann fram: “Hetta er ikki deyðin, hetta er sælan....Tað er ongin deyði... Tit mugu ikki kalla meg aftur.... Himmalin opnar seg.... rópar á meg.”

Hetta vóru seinastu orð hansara.

Jesus grøddi ta besettu dótturina hjá teirri kánaneisku konuni gjøgnum trúna hjá mammuni. “Tá svaraði Jesus og segði við hana: “Kona, stór er trúgv tín! Verði tær sum tú vilt!” Og dóttir hennara varð frísk frá teirri somu stund.” Matt. 15,28.

e.c. ums.

Í okkara gøtum og í okkara býum er ein hungur eftir Harrans orði - hvat hevur TÚ hugsað tær at gjørt við tað? Ámos 8,11.

e.c. ums.

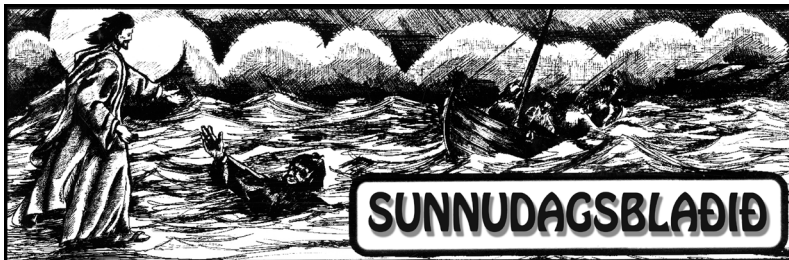
Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á føroyskum, donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlondum frá hesum.

Adressan er: www.jesus4all.dk

SUNNUDAGSSKÚLIN

11. sept.	Tekstur:	1. Mós. 3,1-13+ 23-24;	bíbliuorð:	Róm. 7,19
18. sept.	Tekstur:	1.Mós.1,1-2,4;	bíbliuorð:	Sálm 33,6
25. sept.	Tekstur:	Luk.1,26-38 og Matt.3,17	bíbliuorð:	Luk.2,11

Útgevni: Hin kirkjuliga heimamissionin í Føroyum.
Blaðstjóri: Karl N. Hansen, Torvheggur 19, Tvøroyri.
Repro- & prent: Prenta, 35 77 74

Nr. 20

25. september 2016

76. árg.

Hatta skilji eg ekki

Bygdin hevði fingið nýggjan prest, og onkur úr kirkjuliðinum segði, tá ið tey vóru á veg til hús aftur eftir gudstænastuna: “Vit skilja tað, hann sigur.” Hvør prestur hevði ikki verið feigin um slík rósandi orð?” Allir prestar hava saktans eitt ynski um, at kirkjufólkið skilur prædikuna, so hon verður ein hjálpa at hoyra, hvat Gud vil siga okkum fyri at hjálpa okkum at liva gerandisdagin í trúgv á syndanna fyrigeving og í vónini um ævigt lív.

Vit hava nokk øll verið í kirkju, har vit finga lítið burtur úr prædikuni. Antin var málið so fløkt og tankarnir so ósamanhangandi, at ómøguligt var at fylgja við. Ella var prædikan so teoretisk, at ilt var at síggja, hvat vit skuldu brúka hana til í okkara gerandisdegi.

Ongin umbering er fyri slíkum, tí presturin eigur at tosa tíðarinnar mál inn í fólksins gerandisdag. Víst er nógv broytt hesi 2000 árin, síðan Jesus gekk her á fold, men lívskorini saman við Gudi og hvørjum øðrum eru sum heild óbroytt.

Av og á fært tú ta kenslu, at ein prestur, sum tú skilur, er ein, sum ikki sigur nakað, sum kann órógva sinnið. Presturin skal ikki bara tosa fólkinum eftir munnum, men boða Guds boðskap. Boðannar-frælsið hjá prestinum er ikki eitt frælsi til at siga hvat sum helst, men frælsi til bara at boða Guds orð, hvat fólk so annars halda um tað.

Sakin er tann, at eg als ikki við viti mínum kann skilja kirkjunnar boðskap. **Hann er mangan ov góður at vera sannur.** Tá ið eg so standi har við mínum miseydnada lívi og mínum spiltu móguleikum, og tí fái ákærur bæði frá einum

og øðrum, so sigur Jesus: “Tann, sum kemur til mín, vil eg ikki reka burtur.” Tað dugi eg ikki at skilja. Tað er satt at siga órímligt. Men so órímliga góður er Gud.

Tað sama er at siga um nógv annað í kirkjunnar boðskapi. Tá ið eg standi við eina opna grøv og havi mist tann, sum eg var góður við, sigur Gud: “Úr mold skalt tú aftur rísa upp!” Heldur ikki tað skilji eg.

Ella at triggir lógvar av vatni saman við Guds orði gera eitt menniskja til Guds barn í dópinum og gevur tí samfelag við Jesus Krist og harvið frelsu og ævigt lív – tað skilji eg ikki.

Ella tað, at eg taki ímóti breyði og víni við altarborðið sum Jesu likam og blóð, sum reinsa meg frá øllum mínum svikum og mistøkum – tað skilji eg ikki.

*Halgi andi, prís skal tær
saman við Gud faðir vera,
og við Jesusi, sum sær
brøðralag við oss læt gera!
Fyll hvønn syndara, sum trýr,
við tí kraft, sum í tær býr.*

Meðan tú svevur

*Í friði eg vil bæði leggjast og sovna, tí tú, Harri, meg letur
búgva í trygdum, í einingi.*

Sálmur 4,9.

Mamman legði lítla Markus at sova aftan á døgurða. Tá ið tað ikki eydnaðist, legði hon seg við honum í hjúnasongina. Soleiðis vildi hon eggja honum til at leggja seg at sova.

Men tann, sum sovnaði, var hon og ikki Markus. Tá ið hon ein tíma seinni vaknaði, sá hon drongin sita á einum stóli við songina; tí spurdi hon hann: ”Markus, hvat gert tú?” “Eg spæli Gud,” svaraði hann. “Spælir Gud?” spurdi hon bilsin. “Ja,” greiddi hann frá, “eg vaki yvir tær, meðan tú svevur.”

Lítli Markus hevði lært nakað týdningarmikið. Vit kunnu trygg leggja okkum at sova, um vit líta á Gud.

Vekingin í Wales byrjaði við, at triggir ungdómar bóðu: 1. Harri boygg meg. 2. Vek meinigheitina. 3. Frels verðina.

e.c. ums.

Dýrt keypt

*Ti at tit eru keyptir dýrt. Ærið ti Gud í likami tykkara.
1.Kor.6,20.*

Jesus hefur keypt teg dýrt. Prísurin var blóð hansara. Hetta var eitt stórt loysigjald; men nú hoyrir tú ikki til tín sjálfvan, men til hansara, sum hefur keypt teg. Jesus hefur skrivað undir hetta keyp í dópi tínum – og tú hefur góðkent hetta við tókk fermingardagin og játtað, at soleiðis er tað, og soleiðis skal tað vera.

Ta tókk, sum Jesus eigur afturfyri, megnar tú ikki í hesum jarðarlívi at bera honum til fulnar; men tú kanst æra Gud í likami tínum, tí tú kanst royna at geva honum tað, sum hansara er.

Ikki er lætt at vera ungur, tá ið freistingarnar koma, og girndirnar krevja sítt. Minst tá til, at girnd er ikki ónd í sjálvum sær – hon er lögð í okkum á skapanardegi – hon er ikki ónd, fyrr enn vit lata onkran annan enn Harran sleppa at stýra henni, hann, sum keypti okkum so dýrt. Men vit skulu heldur ikki lata okkum sjálvi stýra henni.

Hann, sum keypti okkum dýrt, gevur tær eisini kraft, og við hesi kraft megnar tú at stríða trúarinnar góða stríð – **og sigra.**

t. týddi.

Hvussu nógvir heimspartar hava vit? Tá ið eg var barn, lærdu vit, at tað vóru 5 . Nú siga tey, at vit hava 7. Tíggju tey síðstu árin hava vit fingið ein nýggjan heimspart, alnótina. Hon er eitt gullnám og ein køstur.

e.c. ums.

Bíblían sigur, at tá ið tú heldur teg nær at Gudi, so vil hann halda seg nær at tær. Ják. 4,8. So kom bara til hansara við tínum trupulleikum. Hann er hin stóri trupulleikaknúsarinn.

e.c. ums.

Orð, sum festu í

Tey fóru út úr bygdini og komu til hansara Jóh. 4,30.

Tað, sum kvinnan segði, festi rættiliga í. Fólkinu í bygdini fóru út við henni at fáa greið á, um Jesus var Kristus. – Messias, sum tey vøntaðu.

Í tíni lítlu missión millum vinfólk tíni mást tú ikki halda, at tú kanst umvenda nakran. Trúgvín á Jesus er ein gáva, sum vit mugu biðja um; men tín uppgáva er tann sama sum hjá kvinnuni: **at vísa vegin til Jesus.**

Tú kanst vísa vegin til Jesus, við tað, at tú tekur vinfólk tíni við tær hagar, sum tú sjálv(ur) hoyrir, lærir ella lesur um Jesus. Ert tú við í einum kristnum felagi, liggur væl fyri at bjóða teimum hagar við tær.

Tann besti hátturin er, at tú einfalt og greitt sigur frá kristindóminum – sigur, hvør Jesus er, og um hvønn týdning hann hevur fingið í lívi tínum.

t. týddi.

Besta investeringin er ikki at keypa partabrøv úr ymiskum bankum, men at bjóða Jesusi inn í sítt hjarta. Tí tann investeringin varir í milliardir av árum, og úrtøkan er øll himmalsins dýrd.

e.c. ums.

Sunnudagsblaðið er nú eisini at finna á alnetinum á føroyskum, donskum og enskum. Sigið skyldfólki og vinum í útlondum frá hesum.

Adressan er: www.jesus4all.dk

SUNNUDAGSSKÚLIN

25. sept.	Tekstur:	Luk. Luk.1,26-38 og Matt.3,17	bíbliuorð:	Luk.2,11
2. okt.	Tekstur:	Mark.15,1-15+33- 39 +16,6-7	bíbliuorð:	Jóh. 3,16
9. okt.	Tekstur:	Áps.2,37-47	bíbliuorð:	Áps. 2,38

Útgevri: Hin kirkjuliga heimamissionin í Føroyum.
Blaðstjóri: Karl N. Hansen, Torvheggur 19, Tvøroyri.
Repro- & prent: Prenta, 35 77 74